

Tekstit ARMAN ALIZAD

Kuvat KAAPO KAMU

KOOLLA ON VÄLIÄ

TYYLIKOULUN AVAUSJAKSOSSA HAETAAN VASTAUSTA SIIHEN, MITÄ ON TYILI SEKÄ KERROTAAN, MIKSI MIEHET KULKEVAT VÄÄRÄNKOKOISISSA VAATTEISSA.

SYYLLISET Suuri osa miehistä käyttää liian suurta pukua. Tähän on kaksi syytä: vaatemyyjät ja miehet itse.

Tarkastellaanpa ensin suomalaista vaatemyyjää. Parhaassa tapauksessa hän *pirteä, iloinen ja ulospäin suuntautunut ihminen*. Mutta yksi puuttuu, se tärkein: koulutus.

Vaatekauppaan tai tavaratalon pukuosastolle myyjäksi pääsee kuka tahansa. Tilanne on hämentävä. Enhän minäkään määrää terveyskeskuksessa potilaille mielialalääkkeitä vain siksi, että olen kiva ja reipas ihminen.

KOKO Moni mies uskoo olevansa suurempi kuin onkaan.

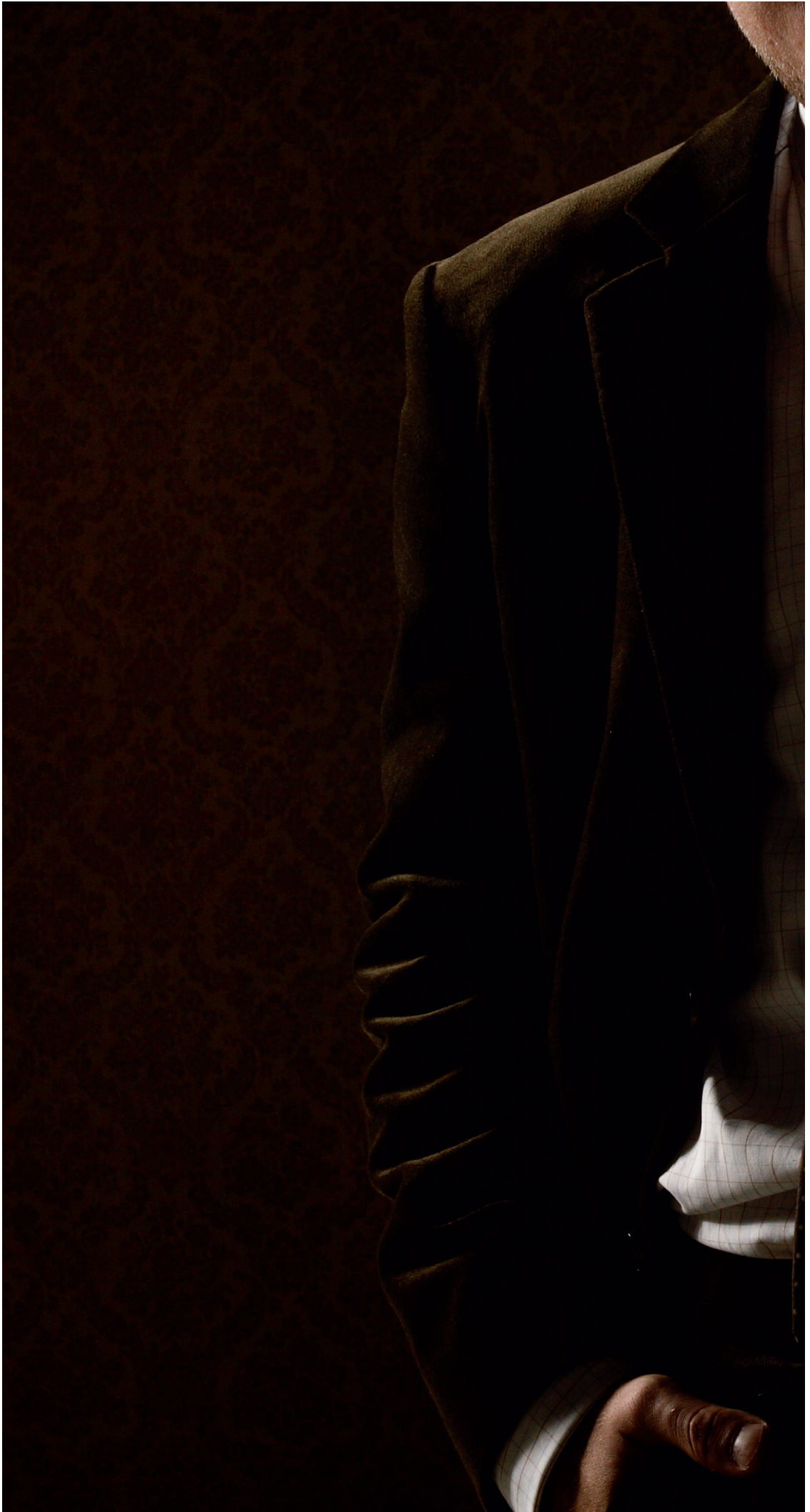
Vastaavasti naiset kuvittelevat olevansa yhden numeron pienempiä kuin he oikeasti ovat.

Puvun ostajien joukossa on toki myös realisteja. Mutta hekin kuvittelevat, että puvussa pitää olla kasvuvaraa.

Naiset vastaavasti tekevät sovituskopissa laihdutuslupauksen – ja ostavat numeroa liian pienen jakkupuvun.

Miksi joku ostaa vääränkokoisen puvun? Eihän aikuinen ihminen osta kahta numeroa liian suuria kenkiäkään siinä pelossa, että jalat alkaisivat yhtäkkiä kasvaa.

Ohje: Puvun pitää myötäillä vartaloa. Sen on istuttava napakasti kuin laadukas nahkahansikas.

Sametti luo miehen tyyliin hieman boheemin, jopa taiteellisen vaikutelman. Se on vapaa-ajan kangas: romanttinen, filosofinen ja runollinen. Samettia ei missään nimessä yhdistetä bisnespukeutumiseen. Vasta kun olet tienannut ensimmäiset 100 miljoonaasi, voit tehdä bisnestä sametissa.

Ei, hihan alin nappi ei ole pudonnut. Eräs laadukkaan puvun tunnusmerkki on avattavat napinlävet hihansuussa. Olkaa tarkkoja ennen kuin huomautatte jollekin puuttuvasta napista. Käy pian niin, että hän huomauttaa teille puuttuvasta tietoudestanne. Seuraavassa Tyylikoulun jaksossa käymme puvun eri yksityiskoh-
tia ja niiden merkityksiä.

KÄYTTÖTARVE Puvun ostajan on ensin ratkaistava käyttötarve. Urheilukenkä ostaja ostaa usein ihmiset ovat hyvin tietoisia eri lajien vaatimista ominaisuuksista. Sulkapalloon sulkistossut, lenkipolulle lenkkarit.

Puvun suhteen ei sitten ollakaan aivan yhtä tarkkoja. Saman puvun pitäisi sopia hautajaisiin, iltapukujuhlisiin ja arkeen. Väljyyttä pitää olla sen verran, että joulukilot saa sullottua sisään.

Miten harmillista. Se että kiinnittää vaatteisiinsa hieman enemmän huomiota, ei tarkoita sitä, että niihin joutuisi upottamaan kaikki rahansa. Pienelläkin rahalla ja ammattiräätälin korjauksilla tavallisesta rekkipuvusta saa istuvan.

VIESTI Pukeutuminen kertoo kantajastaan äärimmäisen paljon. Vaatteet paljastavat tunteita ja tyyliä. Ne kertovat, onko kantaja itsevarma vai epävarma.

Puku viestii asennetta, särmää. Hyvin pukeutunut ihminen pyrkii elämässä eteenpäin. Luonto toimii samoin. Villissä luonnossa saalistajan ulkoasu, muoto ja värit eroavat maatalouseläinten olomuodosta.

Luontovertaus ei tarkoita sitä, että hyvin pukeutunut ihminen olisi aggressiivinen. Ihminen voi olla "turhamainen" tai muuten vain välittää ulkonäöstään.

Elämässä on tietysti pukeutumista tärkeämpiäkin asioita. Mutta ulkoasun merkitystä ei kannata väheksyä. Se on äärimmäisen tärkeä asia. Joka toisin väittää, ei halua katsoa totuutta silmiin. Voihan toki olla, että huonosti pukeutunut ihminen yrittää viestittää jotakin. Mutta mitä? Se on mysteeri. Miksi kukaan tietäen tahtoen haluaisi pukeutua huonosti?

KANTAJA Puku vaatii kantajaltaan paljon. Jos puvusta halutaan kaikki irti, sitä täytyy "kantaa" oikein. Jos kotiverkkareissa normaalisti viihtyvän ihmisen päälle vedetään maailman hienoin puku, lopputulos ei toimi, sillä hän ei tunne oloaan kotoiseksi. Yhtä lailla **Eminem**-lököpökyissä ja kultakäädyissä huokuva **Björn Wahlroos** olisi todennäköisesti koominen ilmentys.

Epävarmuus näkyy päällepäin. Se on kuin pelko: sen haistaa. Ihminen täytyy tahtoa olla tyylikäs, jotta tyyli tulisi hänen luokseen. Mutta tärkeintä on, että ihminen löytää oman tyyliinsä, sillä tyylejä on yhtä monta kuin ihmisiäkin.

MUOTI Muotia ei saa missään nimessä ottaa tyyliin. Tyyli on ajatonta. Muoti puolestaan on itse paras todiste omasta naurettavuudestaan ja kamaluudestaan. Miksi sen täytyisi muuten muuttua puolen vuoden välein?

Muodin seuraaminen ei missään nimessä tee ketään tyylikkääksi. Se orjuuttaa ja kloonaa. Tyylikäs mies on oman tyyliensä herra. Hän ei osta muotilehdessä esiteltyä väriä, asua tai asustetta vain siksi, että se on kuuminta hottia. Hän voi seurata muotia sivusta ollakseen ajan hermolla, mutta hän ei noudata orjallisesti sen asettamia normeja.

RIIKINKUKKOSYNDROOMA Jossain pohjoisen ja etelän välissä kulkee salaperäinen raja, jonka pohjoispuolella ulkonäkönsä ei saa kiinnittää liikaa huomiota. Muuten on homo.

Mennäänpä hetkeksi Espanjaan. Tuhatpäinen yleisö hurraa härkätaistelua keskeällä taistelevalle sankarille. Matadorin vaaleanpunaisen trikoohausujen kultaiset sivunauhat korostavat lihaksikasta alavartaloa. Boleron paljetit kimaltelevat auringossa.

Edes polvien yli vedetyt sukat tai omituinen päähine eivät vähennä matadorin miehisyyttä. Espanjassa hän on miehistä ihailluin. Naisten kiihkeiden katseiden kohde.

Lennätetäänpä sama kaveri perjantai-illaksi Suomeen. Jokainen voi kuvitella, miten siinä käy.

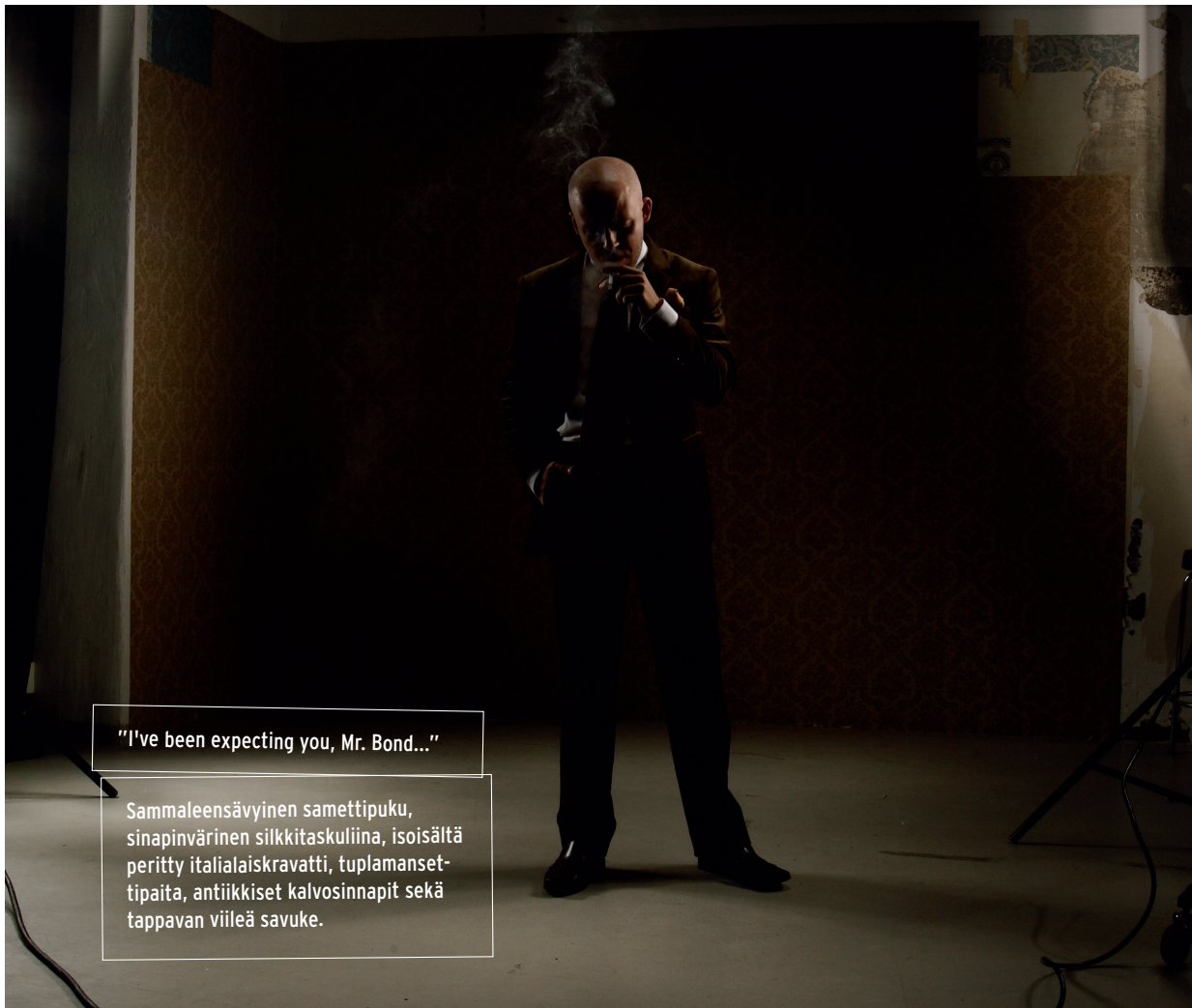
Pohjoisen ja etelän, suomalaisen ja espanjalaisen tyylin pitääkin poiketa toisistaan. Kirkkaat värit eivät sovi pohjoisen arktisiin olosuhteisiin.

Pohjoisen matador. Välitön ja kova. Tyyli on asenne, se tulee sisältäpäin. Siihen eivät auta merkivaatteet.

Edes hieman ryppyinen paita tai vinosti laskeutuva kravatti eivät riisu kuvan mieheltä tyyliä.

Jos omistaa vain yhden puvun, olkoon se mustaa mohairivillaa. Jos omistaa kaksi, toinen voi olla vaikkapa harmaata flanellia. Harmaa flanellipuku on herrasmiehen klassisin päiväpuku.

Harmaa on värinä yllättävän ystävällinen ja sallii lukemattomia eri asuste- ja väri vaihtoehtoja. Flanelli on puolestaan tyylikkäämpiä, hienoimpia ja arvostetuimpia pukukankaita. Naiset pitävät miehistä univormuissa, mutta rakastavat miehiä flanellissa...

"I've been expecting you, Mr. Bond..."

Sammaleensävyinen samettipuku, sinapinvärinen silkkitaskuliina, isoisäitä peritty italialaiskravatti, tuplamansettipaita, antiikkiset kalvosinnapit sekä tappavan viileä savuke.

Mutta karvas totuus on se, että useimmat kai- paavat hieman lisöpastusta myös värien valin- nan suhteen.

TYYLIKOULU Tässä sarjassa käsitellään tyyliä ja sen eri muotoja. Tyyli ei ole ehdotonta. Sen voi oppia. Ja kun löydät oman tyyliisi, se erottaa sinut muista ja luo itsevarmuutta.

Tietäkää tämä: tyylejä on monta. Tyyli on kuin täydellisyys. Se on tie, ei päämäärä. Voin ainoastaan näyttää teille suunnan. Itsestäsi riippuu kuinka pitkälle olet valmis kulkemaan.

Osalle tämä on selvää kauraa. Tunnen monia, jotka ovat uhranneet sosiaalisen elämänsä tyy- lin opiskelemiselle. Tiedän jo, että laariin sataa palautetta, jonka mukaan "tuplamansetti on ainoa oikea paita" tai "ettei raidallisen paidan kanssa voi pitää ruudullista kravattia".

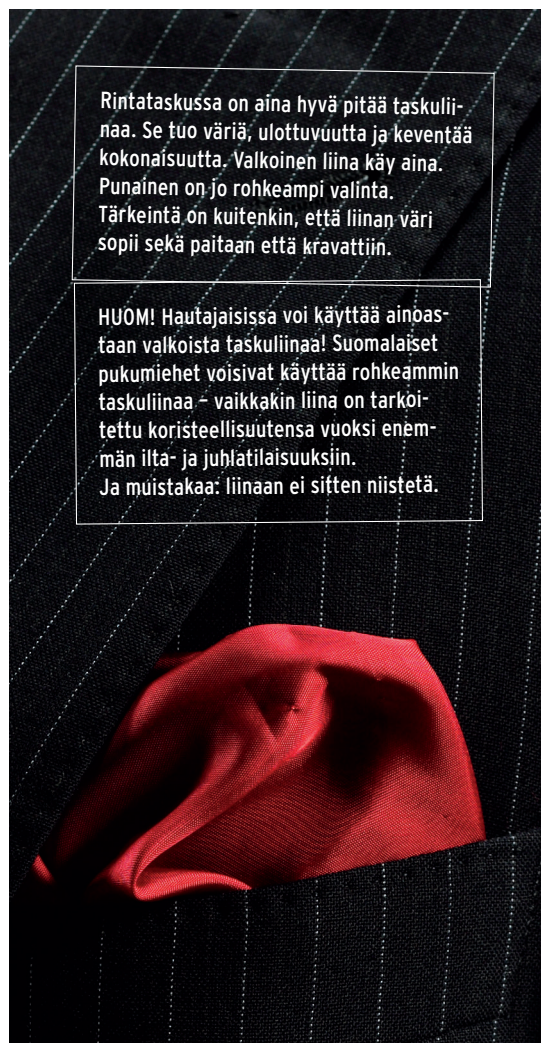
Höpö höpö. Säälän ystäviä, jotka joutuvat päivästä toiseen kuuntelemaan, kuinka kaksiri- vistä takkia tulee aina pitää kiinni tai että liivin alinta nappia on AINA pidettävä auki.

Te naureskelette **Matti Nykäsen, Matti- esko Hytösen** tai **Teuvo Lomanin** pukeutu- miselle, vaikka he ovat oman tyyliinsä herroja.

Kuulkaas te alan opiskelijat, suunnittelijat, stylistit sekä muut muotialan ihmiset. Nyt olisi oiva hetki katsoa peiliin, sillä tyylikäs herras- mies tai nainen puhuu kyllä suunsa puhtaaksi mutta ei osoittele sormella!

Loppujen lopuksi, kyse on vain vaatteista.

Kysymykset ja kommentit: tyylikoulu@gmail.com

Rintataskussa on aina hyvä pitää taskuliinaa. Se tuo väriä, ulottuvuutta ja keventää kokonaisuutta. Valkoinen liina käy aina. Punainen on jo rohkeampi valinta. Tärkeintä on kuitenkin, että liinan väri sopii sekä paitaan että kravattiin.

HUOM! Hautajaisissa voi käyttää ainoas- taan valkoista taskuliinaa! Suomalaiset pukumiehet voisivat käyttää rohkeammin taskuliinaa – vaikkakin liina on tarkoi- tettu koristeellisuutensa vuoksi enem- män ilt- ja juhlatilaisuuksiin. Ja muistakaa: liinaan ei sitten niistetä.

PUVUN LYHYT HISTORIA

MÄRKÄPUKU, maastopuku, asbestipuku, uimapuku, safaripuku, hääpuku, yöpuku, potkupuku, tumma puku, bisnespuku. Puku.

Yleisimmin puvulla tar- koitetaan kokonaisuutta: samasta tai yhteensopivista kankaista rakennettua yhdis- telmää, joka koostuu pääasi- allisesti takista ja housuista. Naisten kohdalla housujen tilalla voi käyttää hametta. Pukua täydentää miehillä paita sekä kravatti ja naisilla yleisimmin paitapusero.

Puku on länsimaisen historian perinteisin asu. Ensimmäiset merkit nyky- puvun muodosta löytyvät keski-aikaisista haarnis- koista. Ne olivat sotilaiden virka-asuja, jotka tehtiin tar- kasti mittojen mukaan.

Sotilaiden asusteet on kautta historian suunniteltu aiheuttamaan pelkoa ja korostamaan auktoriteettia. Jatkumo kulkee hunneista, persialaisista, egyptiläisistä, roomalaisista, kreikkalaisista, viikingeistä, keskiajan rita- reista, samuraista kolman- teen valtakuntaan. Natsi- Saksan univormut oli suun- nitellut muuan **Hugo Boss**.

NYKYISESSÄ muodossaan puku tuli kuitenkin käyttöön vasta 1800-luvun loppupuol- lella, vaikka sen peruskaava on säilynyt sinänsä muut- tumattomana 1600-luvun hopeista saakka.

Nykyinen muoto ja takin pakaran alle ulottuva pituus syrjäyttivät käytännöllisyydel- lään 1800-luvun frakit. Herras- väki käytti pukua arkisesti ja työväki juhlatilaisuuksissa. Viral- lisesti bisneskäyttöön nykypuku otettiin ensimmäisen maail- mansodan jälkeen. Samoihin aikoihin meillä smokkina tun- nettu juhlavampi versio arkipu- vusta sai alkunsa.

Viimeisen viidenkymme- nen vuoden aikana puvun käyttö on tosin vähentynyt. Sitä käytetään lähinnä bis- nesmaailmassa tai viralli- sissa tilaisuuksissa.